І чужому научайтесь,
І свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXII. Ч. 50. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 17-го БЕРЕЗНЯ 1965 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 17, 1965 No. 50. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Вівторок, 16-го березня 1965

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ЗАКЛИКАЄ КОНГРЕС УХВАЛИТИ ЗАКОН ПРО РІВНІ ПРАВА ДЛЯ НЕГРІВ, щоб вони могли користати зі своїх виборчих прав, які є найбільшим здобутком демократії. Президент виголосив промову до об'єднаного Конгресу і в цій промові виступив в обороні негрів так, як досі ще цього не зробив ні один американський президент. Він сказав, що це не є проблема взаємин між Півднем і Північчю, ані проблема між білими і чорними, це є американська проблема, яку конче треба розв'язати, коли має бути згода між дійсністю й Конституцією, яка говорить про те, що всі люди є рівні, бо їх такими сотворив Бог. Президент казав, що біблійні слова відносяться не тільки до одиниці, але і до цілих країн: „що може користати людина, коли здобуде цілий світ, але загубить свою душу". Президент заповів, що уряд в середу 17-го березня внесе законопроєкт про те, щоб негри могли бути зареєстровані і щоб могли голосувати.

ЗДОРОВ'Я ПРЕЗИДЕНТА Є ЯКНАЙКРАЩЕ, заявили 4 лікарі, які попередньої суботи, 13-го березня, перевіряли стан здоров'я президента Джансона. Але лікарі рекомендують Президентові більше відпочинку і виконувати легкі фізичні вправи. Президент два місяці нікуди не виїздив із Білого Дому і не відпочивав. На думку лікарів Президент повинен час від часу довше відпочивати, як це було в грудні минулого року, коли Джансон довше перебував в Тексасі на своїй фармі, де працював, приготовляючи свої звернення в Конґресі, але мав більше часу на відпочинок. Президент нездужав на серце в 1955 році, але тепер немає слідів тієї недуги. Серце Президента, тиснення крови, легені, шлунок і кишки є в нормальному стані, — ствердили лікарі.

ПРЕМ'ЄР КВЕБЕКУ ЖАН ЛЕСАЖ ДОМАГАЄТЬСЯ БІЛЬШИХ ПРАВ ДЛЯ НИМ ОЧОЛЮВАНОЇ ПРОВІНЦІЇ в тій новій канадійській конституції, яку мають змінити, скресливши в ній ті зв'язки, що узалежнювали Канаду від англійського парляменту. Канада була б і надалі членом англійського коммонвелту, але вона могла б сама змінювати свою конституцію, не чекаючи на затвердження лондонського парляменту, як це обов'язує досі. Прем'єр Лесаж в новій канадійській конституції хотів би бачити запевнення, що збережений буде французький характер Квебеку, проти чого є 9 інших прем'єрів провінцій.

ДУМКИ ЕКОНОМІСТІВ ПОДІЛЕНІ ЩОДО 4-РІЧНОГО РОСТУ ЕКОНОМІКИ, твердить економіст Дж. Россент. Він каже, що приватні економісти не можуть розуміти тієї справи, як могла економіка ЗДА повні 4 роки збільшуватися, коли давніше по двох-трьох роках економічного росту завжди наставала економічна знижка. Урядові економісти не дивуються цьому явищу і твердять, що економіка цієї країни збільшується без затримки тому, що президенти Кеннеді і Джансон започаткували зменшення податку, яке мало корисний вплив на економіку в 1964 році, і яке актуальне є в цьому році.

ЧИСЛО ЗАТРУДНЕНИХ В ЛЮТОМУ Ц. Р. збільшилося на 230,000, що є рекордом впродовж останніх 20-ох років. Збільшення числа затруднених зареєстровано в будівельному промислі, в торгівлі, в копальняному промислі та серед фабричних робітників. Пересічне число перепрацьованих годин в тижні становило 40.1 години, а пересічний заробіток за годину праці в нефармерських робітників виносив $2.59, разом із заробітком за наднормові години. Прибутки промислового робітника становили $106.19 тижнево в лютому ц.р., — на 26 центів більше, як в січні 1965 р. Поза фармерством в лютому ц.р. було затруднених 58,300,000 осіб, на 1,800,000 більше, як в лютому 1964 року.

У СВІТІ

10 ДЕРЖАВ АРАБСЬКОЇ ЛІҐИ РІШИЛИ ЗІРВАТИ ВЗАЄМИНИ з Західньою Німеччиною у реакції на нав'язання таких взаємин між Німеччиною і Ізраїлем. Три держави висловили свої застереження. Думають, що все ж більшість арабських держав не захочуть зривати з Західньою Німеччиною торговельних взаємин і втримуватимуть з нею контакт через генеральні консуляти.

АФРИКАНСЬКІ ДИКТАТОРИ ЗНОВУ ЗМОВЛЯЮТЬСЯ проти Конґа: альжирський диктаторський президент Ахмед Бен Белла, ґанський диктатор Кваме Нкрумах, Секу Туре з Ґвінеї і Модібо Кейта з Малі відбувають наради в столиці Малі Бамако. Всі вони активно помагали конґолійським повстанцям проти леґального уряду в Конґо прем'єра Мойсе Чомбе.

У ПОЛЬЩІ ВИСВІТЛЮВАЛИ АНТИСТАЛІНСЬКИЙ ФІЛЬМ. У фільмі „Життя почалося знову" героєм є польський летун, який в другій світовій війні служив в британському летунстві проти Німеччини, але, вернувшись після війни до Польщі, був арештований і переслідуваний та щойно після смерти Сталіна вийшов з концентраку.

У БРЮССЕЛІ ЗАСІДАЮТЬ ЛІДЕРИ Міжнародної конференції вільних професійних спілок, яка охоплює 60 мільйонів робітників із 110 країн. Президент Американської Федерації Праці-Конґресу Індустріяльних Організацій, Джордж Міні, критикував недавно адміністраційний апарат тієї найбільшої міжнародної організації вільного робітництва. Американська Федерація вплатила в минулому році 1,161.000 дол., з того 445.000 членського внеску.

СССР ПОМАГАЄ ЗБУДУВАТИ велику греблю й електрівню біля Золотих Воріт на Дунаї. Два роки тому Югославія і Румунія підписали умову про будування коштом 400 мільйонів долярів такої греблі й електрівні по обох сторонах Дунаю — югославській і румунській. Москва має причинитись до завершення тієї будови в 1971 році.

ХРУЩОВ ВІДПОВІВ НА 7 ЗАПИТІВ ФРАНЦУЗЬКОГО ЖУРНАЛІСТА Пієра Жанкара. пред'явлені йому на письмі. Хрущов заявив у тих відповідях, що президент Джансон „не орієнтується так добре у світових подіях, як це робив Кеннеді", — що совєтська політика повинна бути терпелива і далі „мирова", — що він „помилявся", думаючи, що можна з'єднати в одній особі становища першого секретаря компартії і прем'єра, — що він цілком погоджується з політикою своїх наступників і т. п.

КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА II ЗАМИРИЛАСЯ з своїм стрийком (дядьком), колишнім королем Едвардом VIII, який абдикував в 1936 році і прийняв титул князя Віндзора, — та з його дружиною, колишньою панею Сімпсон. Князь Віндзор кількакратно стрічався в міжчасі з різними членами своєї родини, але його дружину, яка раніше була двічі розведена, бойкотували на королівському дворі. Князь Віндзор не був на коронації ані свого брата Юрія VI в 1937 р., ані своєї братаниці Єлисавети II в 1953. Щойно в минулий понеділок 15 березня королева відвідала князя Віндзора в Лондонській клініці, де він перейшов три операції ока, і за попереднім порозумінням — в кімнаті недужого була також княжна. Їх мають запросити до замку Віндзор.

ДЖАНСОН ЗАКЛИКАЄ КОНГРЕС І НАРІД ЗДІЙСНИТИ ІДЕЮ СПРАВЕДЛИВОСТИ

ПРЕЗИДЕНТ ЗАПОВІВ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИБОРЧИХ ПРАВ ДЛЯ ВСІХ

Вашинґтон. — Президент Джансон 15-го березня виголосив історичну промову до об'єднаного Конґресу, в якій закликав Конгрес і американський нарід до того, щоб вкінці —таки здійснити ту ідею справедливости, про яку говориться в Конституції цієї країни, і яку підкреслив більше як 100 років тому славний президент Лінкольн у своїй Декларації. Президент заявив на вступі своєї 50-мінутової промови, що говорить про гідність людини і про признання демократії. „Я наполягаю на те, —щоб кожний член обидвох партій, щоб американці всіх релігій і всіх кольорів шкіри, з кожної частини цієї країни приєдналися до мене в цій важливій справі", — казав Президент. Джансон казав, що це є історична хвилина і зворотний пункт, в якому людина змагає до повної волі. Він заявив, що —він очолює уряд наймогутнішої країни в світі, і він мусить відгукнутися на той зов покривджених, який чути з багатьох місць ЗДА. Ця країна живе у глибокій кризі, яка не походить від загрози від чужих країн, але від того, що тут нема справедливости для всіх. Ми стоїмо не перед проблемою, яка виникає між неграми і білими, але вона постає тому, що частина населення цієї країни не може користати з рівних прав, які їм ґарантує Конституція. Ми зібралися тут не як демократи ані не як республіканці, ми є тут як американці, щоб розв'язати цю американську проблему", твердив Президент. „Це є несправедливо, це є смертельно несправедливо, заперечувати право на голосування якомунебудь американцеві в цій країні", — казав Президент. Конституція виразно вирішує цю проблему, і тому треба тільки поробити конечні заходи в тому напрямі, щоб здійснювали Конституцію в справі виборчих прав негритянського населення. Президент заповів, що в середу уряд внесе законопроєкт до Конґресу, який, якщо його Конґрес ухвалить, рішуче розв'яже справу виборчих прав негрів, і вони без жадних обмежень зможуть голосувати. Президидент говорив про те, що тепер різними штучками не допускається до того, щоб негритянські виборці могли реєструватися у виборчих комісіях. В законопроєкті, який внесуть до Конґресу, є пропозиція, щоб федеральні урядовці виконували реєстрацію в тих випадках, коли місцеві урядовці будуть несправедливими у відношенні до негритянських виборців. Справедливість у виборчій реєстрації мусить бути не тільки під час федеральних виборів, але і під час всіх інших. Президент казав, що на печатці ЗДА є латинський напис про те, що Господь допомагає в наших змаганнях. „Він напевно сприяє тому, що ми починаємо робити цього вечора", — казав Президент.

Конґресмен Дервінски зголосив до Конґресового Рекорду згадку про Т. Шевченка

Вашинґтон. — У „Конґресовому Рекорді" з 10 березня ц. р., на сторінках 4611- 4612 є під заголовком „Тарас Шевченко" текст короткої промови конґресмена Дервінського, відомого приятеля українців, у честь Тараса Щевченка. Названий конґресмен згадав, що це тепер 104-ті роковини смерти Тараса Шевченка, „який все ще служить, як могутній духовий поштовх українського націоналізму проти зрадницької комуністичної контролі над українським народом. Несповна рік тому здвигнено у Вашинґтоні пам'ятник Тарасові Шевченкові, який став драматичним доказом на поважний вплив Шевченкового лідерства у вільному світі". Промовець ствердив, що „не вважаючи на жорстокі переслідування український нарід продовжує своє змагання до волі, Тарас Шевченко, найбільший український поет, був все своє життя бойовиком, не тільки за волю України, але й за волю й індивідуальну гідність всіх людей". Конґресмен Дервінски закінчив свою промову бажаннями українському народові, щоб „здійснилась та воля всім людям, що її так пламенно сподівався Тарас Шевченко".

Чарлз Керстен поранений у катастрофі

Мілвокі, Віск. — Колишній конґресмен з стейту Вискансин Чарлз Керстен, відомий приятель поневолених Москвою народів, зокрема українців, який свого часу був головою так званої Комісії Керстена, що їздила до Европи збирати матеріяли про совєтський терористичний режим та колоніяльну політику, мав кілька днів тому нещасливий автомобільний випадок. Керстен лежить із зраненими легенями та кількома поламаними ребрами у Колумбійському шпиталі в Мілвокі.

11-річна піяністка Юліяна Осінчук заступила з успіхом свого професора на концерті

Ню Йорк. — 11-річна Юліяна Осінчук, донька відомого українського лікаря-громадянина в Ню Йорку, д-ра Романа Осінчука, — стала геройкою концерту, що його давало Товариство Абсольвентів Фонтенебльо — музичної школи міжнародної слави. Концерт відбувся в Карнеґі Рісайтел Голл. Однак професор Жан Касадезус, піяніст, раптом захворів і в його заступництві викликано із залі його ученицю, Юліяну Осінчук. „Ню Йорк Таймс" з 15 березня, повідомляючи про цю подію під великим заголовком „11-річну піяністку викликають для врятування концерту", зауважує, що „Юліяна була не менше здивована, як усі інші. Проте вона дала гарне виконання Сонати Беттовена (Оп. 10, Ч. 1)".



Юліяна Осінчук

„Донька д-ра Романа і пані Осінчуків — пише далі названий щоденник — нюйоркчани, які прибули сюди з України, студіювала останнього літа у Музичній школі Фонтенебльо у Наді Булянжер і п. Касадезуса. Вона почала вчитися музики від 4-го року життя і перевела 5 років з Луїзою Тальман". О год. 2:30 в минулий понеділок у спеціяльній авдиції радіостанції „Ню Йорк Таймсу" була розповідь про Юліяну Осінчук у зв'язку з описаною вгорі подією в Карнеґі Рісайтел Голл в Ню Йорку.

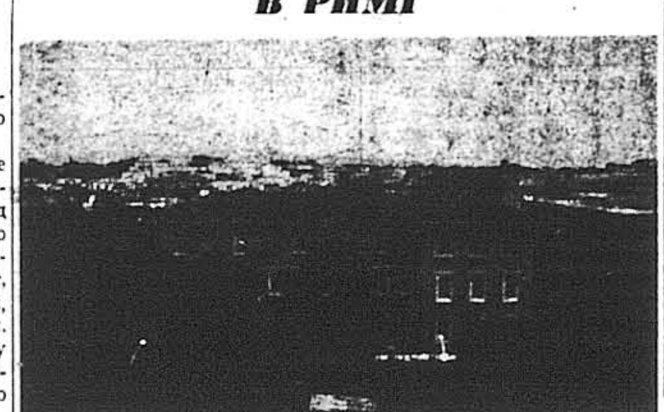
100 ЛІТАКІВ ЗДА БОМБАРДУВАЛИ ВІЙСЬКОВІ ОБ'ЄКТИ ГЛИБОКО В ПІВНІЧНОМУ В'ЄТНАМІ

Сайґон. — Сто американських бомбовиків, здебільша з літаконосців, але також з ближче неназваних летовищ у Південній Азії, бомбардували в понеділок 15 березня ц. р. місцевість Фукі глибоко на території Північного В'єтнаму. Ця місцевість віддалена від 17 паралелі, що розмежовує Північний і Південний В'єтнам, на 180 миль, і тільки 100 миль ділить її від столиці Північного В'єтнаму Ганой. Вона положена майже над самим кордоном Ляосу. На просторі одної квадратової милі були розміщені там бараки і різні склади зброї, амуніції та всякого військового виряду і цей пункт був одним з центрів постачання комуністичної армії в Ляосі та південно - в'єтнамських партизанів. Тільки один американський літак не вернувся до своєї бази, а впав у море у поворотній дорозі. Північно - в'єтнамське радіо подало, наче б комуністичний протилетунський вогонь збив 5 американських машин, але командант того летунського рейду, полковник Гал Прайс заявив, що протилетунська артилерія ворога діяла дуже слабо і він пояснював це тим, що той налет несподівано заскочив комуністів. Це був восьмий з черги налет на територію Північного В'єтнаму від 7 лютого ц. р., коли-то вперше бомбардовано Північний В'єтнам, як головного спричинника і винуватця партизанської війни в Південному В'єтнамі. Безпосередньо після цього понеділкового налету проголошено офіційний комунікат, в якому з'ясовано, що комуністичні терористи діють далі в Південному В'єтнамі: в минулому місяці вони знищили 82 мости й перевели 214 інших актів саботажу та вбили або схопили 41 місцевих та державних урядовців. У тому комунікаті потверджується знову нехіть Америки до поширення воєнного конфлікту, але заявляється знову, що винуватцем цієї війни є Північний В'єтнам. Цей понеділковий налет коментували у Вашинґтоні коротко перед журналістами шеф штабу армії генерал Гаролд Джансон, який тількищо вернувся з Південного В'єтнаму, та секретар оборони Роберт Мек-Намара. Крім них на нараді з Президентом про В'єтнам були голова шефів об'єднаних штабів ген. Ерл Вілер та інші шефи штабів. Американська преса твердить, що цей понеділковий налет мав на цілі зробити пресію на північно - в'єтнамський уряд, що коли він не відмовиться від дальшої війни, щоб заволодіти Південним В'єтнамом, то Америка не завагається охопити своїми налетами всю територію Північного В'єтнаму і що тоді він буде відповідальний за вибух великої війни.

УКРАЇНСЬКІ ДНІ В РИМІ

IV

УКРАЇНСЬКА ПАНОРАМА В РИМІ



Папська Колеґія св. Йосафата в Римі

У попередніх статтях з цієї серії була коротка характеристика ватиканського і міжнародного тла, на якому відбувалась урочистість інсталяції нових кардиналів, між ними й українського кардинала Йосифа Сліпого. До речі буде схарактеризувати тут і місцеве, римське українське тло, на якому ця урочистість відбувалась і яке існує, як важливий фактор в розвитку подій та в їх віддзеркалюванні.

Велика Семінарія

Велика Семінарія, що має офіційну назву Понтифікальної Колеґії св. Йосафата, найближча до Ватикану не тільки своїм положенням, але й своїм відношенням. Це, властиво, ватиканська установа, чи — краще — подарунок Ватикану українцям утримуваний ватиканським коштом. Семінар має прекрасне положення: на горбку, в безпосередньому сусідстві Американської Колеґії.

З її плоского даху видно, як на долоні, велику частину міста.

Ректором Семінарі є добре відомий багатьом українцям по обидвох боках океану о. д-р Іриней Назарко, а віцеректором о. д-р С. Мудрий, священик великого знання. Ректор і віце-ректор належать до Чину ОО. Василіян. Студенти в Колеґії живуть і виховуються, а студіюють богословію в університеті. Семінарія, з її багатющою бібліотекою та мистецькими скарбами, відома з багатьох інших описів. Тут хочемо звернути увагу на один факт, який на цю окрему увагу заслуговує.

Маємо на думці багатющий архів у бібліотеці Семінарії.

Там, чи не в єдиному місці в світі, зберігаються повні або майже повні річники багатьох наших періодичних публікацій, головно із Західньої України з часів перед другою світовою війною. Там є, наприклад, усі річники львівського „Діла". Неоціненну вартість мають зберігані там численні наші історичні документи, головно з часів визвольних змагань, зокрема дипломатична кореспонденція УНР тощо. Усі ці скарби вимагають відповідної консервації, клясифікації і взагалі архівного впорядкування. На це потрібно мінімальної суми 5-10 тисяч долярів, яких семінарія не має, коли зважити, що на кожного питомця одержується лише по два доляри денно! Сама Семінарія не думає вести в цій справі будьяких збіркових акцій, але закумульовані там скарби є великим добром української громади, і вона, а передусім українці в Америці, повинна б допомогти ці скарби відповідно зберегти. У свій час ми ще до цієї справи повернемось.

У великій Семінарії мають свою резиденцію та канцелярію Архиєпископ Іван Бучко та його секретар монсіньйор о. д-р Марусин.

Мала Семінарія

Мала Семінарія св. Йосафата віддалю найдальша від Ватикану, але, мабуть, найближча його серцю. Приміще-

(Закінчення на стор. 3-ій)

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

Українська громада в Шикаґо відзначила роковини Шевченка великим концертом

Шикаґо. — В минулу неділю, 14-го березня 1965 року місцева громада вшанувала роковини Т. Шевченка концертом - академією з багатою програмою при виповненій залі школи Шопена. В першу частину програми академії ввійшов американський гимн, „Заповіт" муз. Стеценка відспіваний мішаним хором „Сурма" під управою проф. І. Трухлого та промови секретаря крайового Комітету Пам'ятника Шевченкові, Ярослава Падоха. Промовець підкреслив зростаючу актуальність Шевченкової творчости, яка із національної стається світовою та аналізував і ілюстрував елементи Шевченкового безсмертя. Він вказав на прямий вплив творчости і життя Шевченка на молодих поетів в Україні, що творять в умовах подібних до Шевченкових, продовжуючи діло свого великого попередника. На другу частину багатої програми склалися виступи солістки Тамари Лихолай, що прибула з Ню Йорку, хору „Сурма" та декляматорки Роми Турянської. Тамара Лихолай виконала пісні до слів Т. Шевченка „Якби мені намисто", „Садок вишневий", „Ой три три чляхи" і „Хустина" Лисенка та „Утоптала стежечку" Степового та „Думку" Гнатишина, при акомпаніяменті проф. Василя Шутя. Хор „Сурма" виконав „Думи мої" Е. Козака, „До 50-их роковин смерти Т. Шевченка" Лисенка (слова Самійленка) та К. Малицької: „Шевченкові", музика К. Стеценка. Сольові партії виконали В. Зарицький і Я. Головка, а акомпаніямент для хору виконувала Рома Дачишин. Безсмертне Шевченкове слово і могутня музика Лисенка у високомистецькому, бездоганному виконанні солістки, відомої із своїх вдалих виступів в Австрії, Арґентині і останньо в ЗДА та одного з найкращих наших хорів на еміграції, враз із перлинами Шевченкової поезії продеклямованих досвідченою інтерпретаторкою творів Поета, склалися на достойне відзначення великих Шивченкових роковин, закінчене відспіванням українського національного гимну. Свято підготовив місцевий Шевченківський Комітет.

Хор ім. Т. Шевченка вшанував патрона

Клівленд. — Прем'єра опери „Катерина", що відбулась тут у неділю 14 березня, пройшла з великим успіхом і була в цілості записана на звукову стрічку для радіопересилань „Голосу Америки" в Україну.

Присутні оваційно вітали гостинні виступи солістки метрополітен - опери Шарльотти Ордассі-Баранської і тенора Василя Мельничина, дуети яких викликали спонтанні, невгаваючі „брава". З місцевих солістів виступали Вікторія Зелена, Яків Сідельник та Петро Зелений. Участь брала також балетна група СУМА-Північ під управою Віктора Богуславського та фільгармонійна оркестра міста Парми. У підготові допомагала піяністка Ірина Заячківська-Гаврилюк. Постава — Слави Барнич. Музичний керівник і диригент Ярослав Барнич. Декорації — Т. Білинський. Простора авдиторія Парми сіньйор-гайскул не помістила всіх присутніх і багато вернулось, не діставши квитків. Місцева американська преса присвятила цій імпрезі багато уваги.

В НЮ ЙОРКУ ВІДБУДЕТЬСЯ ВЕЧІР ШЕВЧЕНКОВОГО СЛОВА

Ню Йорк. — Інститут Шевченкознавства при Українській Вільній Академії Наук у ЗДА влаштовує в неділю 20 березня ц. р. о год. 6-ій веч. Вечір Шевченкового слова. У програмі вечора, що його відкриє Юрій Лавріненко, буде монтаж із творів Т. Шевченка п. н. „Шевченкові заповіти" у виконанні відомого діяча української сцени дир. Йосипа Гірняка. Відбудеться вечір в будинку УВАН при 206 Вест 100 вулиця в Ню Йорку.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ВСЯ ПРОДУКЦІЯ — ДО МОСКВИ

Чернівецьке текстильне об'єднання „Схід" уклало торговельну угоду з московським ярмарком на всю продукцію, що її випустить у 1965 році.

„Радянська Україна" з 28 лютого ц. р. під світлиною ткалі декоративних тканин Валерії Гаїної подає підпис: „Тепер треба тільки добре працювати!"

СОЛЬО НА КОЧЕРЗІ

Відомо, що на одному з концертів великого Паґаніні обірвалися на скрипці струни. Лише одна залишилася. Але й на ній чудовий музикант грав так, що схвилював струни людської душі.

Проте, Львівські бандуристи не змогли скористатися з цієї поради: на їхніх бандурах немає жадної струни. Немає їх і у львівських крамницях. А грати на таких бандурах — однаково, що виконувати сольо на кочерзі.

(З „Радянської Культури" 28 лютого ц. р.)

ХОЧ ВИКИДАЙ НА СМІТНИК

Одеська музична фабрика виробляє такі деки до скрипок та смички, — пише кореспондент „Радянської Культури" з 28 лютого ц. р., — що їх без вагання прямісінько з цеху треба викидати на смітник.

МІЗЕРНИЙ НАКЛАД „ВЕЧЕРНИЦЬ"

Недавно музична картина „Вечерниці" П. Ніщинського вийшла в світ у київському видавництві „Мистецтво". Але наклад цієї перлини української хорової музики — лише 500 примірників на всю Україну („Радянська Культура", 25 лютого ц. р.).

МОСКОВСЬКА АРИТМЕТИКА В УКРАЇНІ

Цього року Україна мусить зібрати не менше як 1,8 мільярда пудів зерна, 40 мільйонів тонн цукрових буряків, виробити 1,8 мільйонів тонн м'яса в живій вазі, дати 8.9 мільйона тонн молока... („Молодь України" з 26 лютого ц. року.).

ПЕРЕД ОЧИМА СТРІЙ...

Школа-інтернат на Волині. Спальня дівчаток-першокласниць. Чепурно застелені біленькі ліжка. На кожному біля подушки — лялька, а на бильцях — квітчастий рушничок... І ляльки, і рушники в такому вигляді, ніби їх ніколи не торкалась дитяча рука.

Що ж виявляється, — пише А. Васильєва у „Радянській Україні" 24 лютого ц. р. — Дівчатка розповіли: ляльками вони не бавляться, бо то ж „для краси". Так само й рушники. Для вмивання у них інші. І діти показали якісь ганчірочки...

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Право на демонстрації

Демонстрації муринів у Селмі, Алабамі, стали найголоснішою подією на всю Америку. Причиною такого розголосу був не так зорганізований протест американських муринів проти систематичного недопускання їх до виборчої реєстрації, як нерозсудлива політика алабамських властей, які рішили силою не допустити муринів до вуличних демонстрацій, а вже ніяким чином не дозволити їм відбути демонстраційний 50-милевий марш з Селми до столиці Алабамського стейту Монтґомері. Внаслідку, поліція, розпорошуючи демонстрантів, виявила жалюгідну брутальність, пристрасті загострились і створились сприятливі умовини для виступу білих хуліґанів, які побили багатьох демонстрантів, не тільки чорних, але й білих, що солідаризувались з чорними, між ними білого духовника Джеймса Ріда так важко, що він помер від ран у четвер минулого тижня.

Алабамський губернатор Джордж Воллес всю вину скидає на демонстрантів: коли б, мовляв, не було отих демонстрацій, то й спокійні громадяни Селми та її околиці не хвилювались би, не мали б причини виявляти свій гнів і не виладовували своїх пристрастей у брутальних актах. На цей закид президент Джансон слушно відповів: коли б не було причини для глибокого невдоволення муринів, себто, коли б пошановано їхні конституційні права брати участь в голосуваннях, то не було б демонстрацій. А коли громадяни почувають, що їм дістеся несправедливість, то вони мають право звертати на це увагу ширшого громадянства, преси і властей — мирними демонстраціями.

Таким чином заворушення в Селмі заактуалізували не тільки расову проблему, зокрема користання муринами не тільки в теорії, а й у практиці з виборчого права, але й проблему — права громадянина в демократичній державній системі виявляти прилюдно своє невдоволення з приводу будь-якого явища, будь-якої справи державного і громадського характеру. Це право вміщається в рямцях свободи слова і дії, — очевидно такої свободи, щоб вона не шкодила іншим громадянам. Наприклад: свобода слова не сягає так далеко, щоб у повній залі театру чи кіна крикнути: „горить", — і свобода дії не може проявлятися так, щоб на вулицях бити вікна в крамницях і палити автомобілі. Але ніхто не може заборонити людям мирно маршувати вулицями навіть тоді, коли це на короткий час шкодить комунікації. Воювати проти мирних демонстрантів — це ламати одне з засадничих прав, що їх знає демократія. Цим і різниться устрій демократичний від тоталітарного, фашистського чи комуністичного, в якому влада не служить народові, а поневолює його.

Москва втрачає ґрунт

Ще кілька років тому все, що було сказане з Москви, виконували без заперечень усі комуністичні партії світу. Совєтська компартія була єдиним, загальновизнаним провідником міжнародного комуністичного руху, вирішальним в усіх питаннях партійної політики і тактики.

Нині ситуація змінилася радикально. Після виникнення і поглиблення „ідеологічних розбіжностей" між Москвою і Пейпінґом щораз більше комуністичних партій не тільки виходять на „власні шляхи до комунізму", але й виступають проти кремлівських самодержців. Новим виявом глибокого розколу в цьому русі може бути т. зв. консультативна зустріч представників комуністичних партій, що відбулася у Москві в днях 1-5 березня. На всіх 26 запрошених партій тільки 19 погодилися — і то з різними застереженнями — прибути до Москви. Сім компартій під проводом комуністичного Китаю відмовилося взагалі взяти участь в зустрічі. Беручи загальну кількість компартій, покищо більшість їх по боці Москви. Алеж, коли брати до уваги кількість членства тих партій, то абсолютна більшість стоїть тепер по боці Пейпінґу: сім опозиційних до Москви компартій нараховують 22,000.000 членів, а Совєтський Союз і покищо слухняні до нього компартії мають всього 19,000.000.

Про те, що Москва не добилася нічого конкретного під час консультативної зустрічі і що цю зустріч можна трактувати, як чергову прогру Кремлю, свідчить також опублікований з великим запізненням, аж 10 березня ц. р. офіційний комунікат. У цьому дуже розводненому комунікаті підкреслюється безліч разів конечність „згуртування міжнародного комуністичного руху" і „зміцнення його єдности", але не визначається ніяких конкретних заходів в цьому напрямку. Учасники московської зустрічі визнають потребу скликання в майбутньому наради всіх — вісімдесят й однієї — комуністичних партій світу, але ж водночас із цим стверджують, що така нарада може бути скликана лише після попередньої... консультації з окремими компартіями, після проведення ще однієї... консультативної наради, значить, аж за кілька років.

А тим часом Пейпінґ не дармує. На вимагане учасниками московської зустрічі „припинення відкритої полеміки" він не пішов, навпаки — розгортає щораз гострішу кампанію проти „хрущовізму без Хрущова". З другого боку, китайська компартія здобуває і поглиблює свої впливи серед комуністичних партій світу. Прокитайські фракції виникають уже навіть всередині досі цілком відданих Москві компартій, британської, індійської та інших. Вибиваючи все більше Москві ґрунт із-під ніг, Пейпінґ стає новою комуністичною Меккою.

К. Крупський

ПРОТАГОНІСТИ ПОЛІТИКИ СПІВІСНУВАННЯ

Щоденник „Денвер Пост" з 8-го березня ц. р. передрукував з „Лос Анджелес Таймсу" статтю, автором якої є колишній американський амбасадор в Москві, а згодом у Югославії — Джордж Ф. Кеннан. В примітці редакції сказано, що це — витяги з його недавньої доповіді в Прінстон університеті. Над статтею, названою „Тиск на Кремль — Захід може впливати на совєтську політику", вміщено карикатуру: кремезна особа Мао Тсе-тунґа тримає у повітрі марненького та перестрашеного Косиґіна, зверненого до „дядька Сема" у військовій уніформі, за яким стоїть маса літаків. Косиґін благально поклав руку на груди „дядька Сема". Напис над карикатурою: „Благаю, перестань ради мене!"

Всередині статті є ще одна карикатура Косиґіна із витягненою наче на привітання правицею, нарисованою в 3-ох позиціях із написом на рукаві. В горішній позиції — „для Вашинґтону", в середній — „для Ганой", в долішній — „для російського народу".

Дивлячись на ці карикатури, відразу відгадуєте зміст статті, в якій Кеннан так сердечно співчуває Москві в її „прикрому" політичному положенні. Він переконаний, що Кремль, з одного боку, бажає мирного співіснування із Заходом, а з другого „силою обставин змушений змагатися з Пейпінґом за провід у політичній боротьбі з метою знищити Захід", — пише автор.

Кеннан вірить у те, що Захід може мирно співіснувати з Москвою. Для цього треба лише вести відповідну політику супроти Кремлю. „Зайві подразнення, такі, як резолюція в справі поневолених народів, та різні пропоновані торговельні обмеження, лише здержують розвиток совєтсько-американських взаємин, а наше втручання у В'єтнамі є клясичним прикладом, яких ми повинні уникати, щоб не провокувати у Москві реакцій, що в більшості є лише проти наших інтересів". Такими словами закінчується стаття Дж. Кеннана.

У справі Китаю Кеннан пише: „Маймо на увазі, що теперішній стан політичних взаємин Заходу з Китаєм застряг ніби у безнадійності, але такий стан не треба уважати за кінцевий. Китайці — один із великих народів світу; вони інтеліґентні, підприємливі, мають високорозвинену цивілізацію і обдаровані потужними талантами. Зовсім неприродно, що між Китаєм і Заходом існують такі взаємини".

Хоч у статті Кеннана не поставлено конкретних пропозицій, як поліпшити взаємини між Заходом і Китаєм, можемо сміливо припускати, що до такого поліпшення належатиме: визнання Америкою червоного Китаю та прийняття його до Об'єднаних Націй. А далі, очевидно, виміна послами, торговельні взаємини — і це зробить Китай третьою потугою світу. Нині ці речі для багатьох людей ще звучать неймовірністю, однак треба числитися з тим, що до того йдеться.

Джордж Ф. Кеннан має великий дипломатичний авторитет в американській спільноті. Він є автором широкознаних книжок „Американська дипломатія 1900 — 1950"; „Росія залишає війну". З нагоди вручення йому золотої медалі як крайової літературної нагороди в Ню Йорку в 1957-му році, Роберт Л. Перкін писав „Джордж Ф. Кеннан є батьком змісту американської політики у відношенні до Совєтського Союзу"

Хочемо чи не хочемо, мусимо ствердити, що досі ця політика йде по лінії Кеннана. Не можна сказати, що Кеннан не знає Росії. Він добре знає її історію, імперіялізм, жорстокість її режимів, ментальність російського народу, однак, він був серед перших, що ворожили зміни в комуністичному режимі і вірить, що з часом шляхом еволюції прийдуть дальші зміни. Він радить Америці таку політику, яка, „згідно з американською мораллю, видаватиметься для неї найвідповіднішою".

У своїй книжці „Американська дипломатія в 1900 - 1950 рр." Кеннан пише: „Україна заслуговує на повне признання за її особливий геній, здібності її народу та його вимоги й можливості розвитку його окремішности як мовної, так і культурної, але економічно Україна є частиною Росії так, як Пенсилвенія є частиною ЗДА, тому про статус України може сказати лише той, хто знає характер Росії, до якої все мусить достосовуватись" (ст. 132 - 33).

Ця книжка була опублікована в 1952-му році, і від того часу Кеннан також перейшов еволюцію, бо в книжці „Росія і Захід", опублікованій у 1962 році, його згадки про Україну вже наче скопійовані з писань москалів - україножерів.

Як бачимо, проповідувана Кеннаном мораль дозволяє кидати каменем на того, хто й так покривджений. Історія вже знає різних дипломатів-політиків, що грали на рівновазі сил могутніх, ділили світ на зони своїх впливів, вірили в покликання і вищість раси і т. п., але всі вони минулись, а їх концепції позавалювались у боротьбі поневолених народів за свої людські права.

Гроші летять на вітер

Голова колгоспу „Україна" Микола Згурський (село Анатоліївка, Березівського району, Одеської области), розповідаючи про роботу, пише 2 березня ц. р. в „Радянській Україні"', яка практика вкорінилася у „сільгосптехніці". „Місяцями лежать в майстернях розібрані трактори. Потім нашвидку руку робиться „ремонт". А за кілька днів, дивись, трактор знову треба ремонтувати. Гроші летять на вітер"...

Далі п. М. Згурський розповідає: „Збирання врожаю у нас затягується аж до зими. Торік, наприклад, соняшник ми збирали аж у листопаді, а кукурудзу і цукрові буряки — в грудні. Оранку на зяб затягли аж до того часу, поки землю не скували морози".

Вступайте в члени УНСоюзу!

М. Чировський

НА ГОСПОДАРСЬКІ ТЕМИ

Навесні 1961 року, тобто п'ять років тому, американське народне господарство, по короткому імпасі і застою, стало знову набирати сили, змагаючи до нових вершин. Від того часу воно перебуває у добрій коньюнктурі. Без турбот, одначе, не обходилося. Зокрема велике безробіття, коливання доляра на міжнародному ринку та інфляційний тиск непокоїли країну.

Коли йдеться про основні економічні показники, то вони обіцяють тривання просперитету. Зокрема вигляди у виробництві автомашин переростають усі сподівання. 1964-ий рік, протягом якого випродуковано й продано понад 8.000.000 авт. здавалося, був вийнятково успішним. Одначе, коли існуючі тенденції не послабшають, рік 1965-ий принесе новий рекорд — понад 9,000.000 авт.

Величезний ріст капіталовкладів в індустрію та інші ділянки економіки і фінансування нових проєктів випуском нових обліґацій - бондів та банковим кредитом свідчить про оптимізм і самопевність на ринку. Загальна вартість капітального устаткування, включаючи фабричні будівлі та запаси сировини і продуктів но складах, досягнула $43.8 більйона, збільшившись на один квартал на $4.4 більйона.

Одначе, переборщення у капіталовкладанні і фінансуванні може легко привести до пересичення ринку і спровокувати рецесію. Тим більше, що вже виявляються познаки нездорової практики у банковій бранжі. Користаючи з доброї коньюнктури, банки стали дуже „ліберальними" в приділюванні позик, ідучи куди далі, як на це дозволяє вимаганий рівень грошових резерв. Така практика, між іншим, стала одною з причин Великої Депресії тридцятих років. І хоч на думку експертів небезпеки провалу банків сьогодні немає внаслідок різних ґарантій і забезпечень, все ж таки у Вашинґтоні незабаром розпочнуться переслухання в цій справі.

Позитивним явищем є сильний ріст у затрудненні робітників. З початком березня воно досягнуло 71.3 мільйона, а від жовтня зросло ще на 900 тисяч. Так зване „технічне" безробіття, яке майже чотири роки непокоїло економістів і політиків, ніби проминуло.

Але турботи наростають в іншій ділянці: у сталевій промисловості, де зближається реченець підписання нового контракту між робітниками та підприємцями, а з цим і небезпека страйку. Однак, якщо страйк і вибухне, то він, мабуть, не триватиме довго, бо, з огляду на загальну ситуацію, уряд напевно старатиметься якнайскоріше полагодити справу.

Також зближаються реченці підписання нових контрактів у ділянках виробництва ґуми, машин, телефонів і телеграфів, будівельної промисловости та інших. Навіть автові робітники приготовляють нові домагання.

І хоч загально вважається, що робітники не хапаються до страйків, загроза їх існує, гальмуючи цілість господарських процесів і захитуючи ринкову рівновагу.

Зокрема, внаслідок загрози страйку в сталевій промисловости, в усіх ділянках господарства, де вживається сталь, накопичують її запаси понад нормальну потребу. Тож з підписанням нового контракту запотребування на сталь гостро обнизиться, і сталева промисловість мусітиме скорочувати продукцію і звільняти певну кількість робітників.

З новими контрактами прийде, без сумніву, підвищення робітничих платень, ріст коштів виробництва і цін, а з тим і натуга інфляції. Внаслідок цього вартість доляра та його стабільність знову, як і кілька років тому, можуть бути захитані.

Беручи все це до уваги, Уряд опрацьовує новий засіб для протидії коньюнктурним коливанням. Таким засобом є ґрандіозний плян перебудови та прикраси міст на випадок небезпеки депресії чи поважної рецесії.

Зумисне збіднюють і засмічують мову

Москва ввесь час нав'язує думку, що, мовляв, українською мовою важко висловлювати складні технічні розуміння. Не тільки нав'язує, але й здійснює це на практиці. Це стверджують і загальний російсько - український, і технічний російсько - український словники, видані у Києві, в яких, замість українських слів та висловів, послідовно підставляється московські.

Узяти хоч би таке розповсюднене слово, як „праска". В словнику знайдете лише „утюг".

Всім, хто знає ковальство, добре знайоме гарне технічне українське слово „лисиці" (затискувачі, уживані під час зварювання), але в словнику подано московське — „гребешки".

Ще більший подив і обурення викликає уже не слово — калька, а живцем перенесене на український ґрунт чуже московське слово „юбка", замість українського — „спідниця". І то „юбка", а не спідниця не лише як технічний термін, але й як кравецький виріб.

Вислужники Москви, які укладають загальні і науково-технічні словники, зумисне збіднюють українську мову, засмічують її, як буряном, московськими словами.

Характеристичний факт: Московська Академія Наук має спеціяльний комітет з питань творення та упорядкування науково - технічних термінів, але в київській Академії Наук такого комітету нема. Для чого, мовляв, хахлам науково - технічні терміни? Хай крешуть по - московському!

Як у часи чорної реакції за царів, так і тепер у понурі часи совєтського режиму, Москва діє за валуєвським законом, свідомо та пляново нищить нашу барвисту, як квіти, могутню, як дзвін у бурю — українську мову.

М. С.

О. КУЗЯК КАНДИДУЄ НА ПОСЛА ДО ПАРЛЯМЕНТУ КАНАДИ

Едмонтон. — Українець О. Кузяк, колишній міністер мінеральних ресурсів в уряді канадійської провінції Саскачеван, призначений кандидатом партії ССФ до федерального парляменту. Кузяк кандидує в йорктонській окрузі.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

АКАДЕМІЯ ЧИ ПОПИСИ?

У „Свободі" з 5-го березня п. Чорнобіль порушив справу наших академій, що ми їх рік-річно влаштовуємо на пошану поодиноких осіб чи історичних подій. Прочитавши його зауваги, мені забажалось поставити на папір своїх чотири ґрейцарі.

В нашому Рідному Краю, зараз після війни, академії в чість Шевченка відбувалися переважно по стодолах. Власник стодоли два-три дні виносив надвір солому з зарубів, замітав тік, заруби і стіни, а просвітяни після того доставляли з села дошки та будували сцену, приносили крісла, лавки і прикрашали сцену чим могли. Господар ні за стодолу, ні за працю біля соломи грошей не вимагав.

Не було платного вступу на академію без різниці, в чию честь вона відбувалась, бо аранжерам ішлося про те, щоб на академії було якнайбільше людей, а не якнайбільше грошей.

В неділю по Вечірні люди приходили до стодоли, тихесенько займали місця і терпеливо чекали на піднесення заслони. Мами тримали біля себе дітей, і вони не підпирали стіни за плечима авдиторії, тому з ними не мав мороки заповідач.

Академію в честь Шевченка відкривав немовби сам Шевченко своїм „Заповітом", що його співав місцевий хор у національних строях. По „Заповіті" вступного слова ніхто не читав, а говорив з пам'яті навіть пересічний гречкосій.

Під час академії не було ніяких повідомлень, ані перерв, ніхто не курив, не тому, що це було в стодолі, а тому, що такий був неписаний закон. Присутнім ніхто не дякував, бо обов'язком кожного українця і українки було прийти раз на рік на академію, щоб ушанувати найбільшого свого поета. Також не закривали академію ще й це раз з подяками, бо закривав її своїм змістом український національний гимн, що його співала ціла заля.

Академія в честь Тараса Шевченка відбувалась у нас з таким порядком, як в церкві відправляється акафіст до святого отця Миколая, і публіка, вислухавши побожно всю програму, розходилась піднесена на дусі.

По академії аранжери не писали до газет, хто рецитував, хто мав доповідь, хто деклямував і з якої організації, бо це була академія в честь Тараса Шевченка, а не в честь аранжерів і виконавців.

Роман Стецько

Бостон, Масс.

БРИГАДА КОЛОСОВОЇ І „ПОСТУП" У ВІННІПЕЗІ

В зв'язку з передруком у „Свободі" з грудня 1964 р. звідомлення з візити культ.-діячів („Поступ" ч. 20 з 1964) і листом сенатора П. Юзика в ч. 10 „Поступу" з 1965 р., дозволю собі подати такі ближчі інформації про цю подію в ім'я правди:

8-го грудня ц. р. я разом з проф. Яр. Рудницьким зайшов випадково до Музею ОУКО, де ми застали м. ін. композитора Майбороду й співака Козака, яким пані Т. Кошиць давала пояснення про Осередок. При цьому був присутній сенатор П. Юзик. З „Поступу" нікого не було. Пані Колосової теж в Осередку не було. За яких 10 хвилин, полагодивши свої справи, проф. Яр. Рудницький вийшов, залишаючи всіх в ОУКО. Необ'єктивність звідомлення „Поступу", про яку згадує й сенатор П. Юзик, в тому, що:

1) Редакція не назвала тих, хто був тоді в ОУКО, висуваючи чомусь тільки особу проф. Рудницького;

2) Редакція „Поступу" твердить, що „він обдарував їх своїми виданнями" — а насправді їм вручено тільки один із дуплікатів Бібліотеки ОУКО для передачі бібліотеці Академії Наук у Києві;

3) Редакція „Поступу" поставила під сумнів припадковість нашої візити в ОУКО, тоді як це були справді випадкові відвідини.

Як свідок цієї події, вважаю за відповідне подати це все до публічного відома.

А. Черничко

Вінніпеґ

ДРУКАРСЬКИЙ ЧОРТИК

В моїй замітці п. з. „Про полковника Осмоловського" трапилася друкарська помилка. Надруковано, що командиром 8-ої Запор. Дивізії був полк. Базилевський, а треба Базильський. Гаврило Базильський (1880-1937), відомий військовий діяч, в 1920 році генерал - хорунжий і командир І-ої Запор. Стрілецької Дивізії.

З. Стефанів

Цукор — біле золото

Не відшумів ще галас із зборищ підганячів над зерновиками, тваринниками та картоплярами, як Москва скликала до Києва штурхачів над буряководами, тобто українськими селянами, які вирощують цукрові буряки — провідну і найціннішу технічну культуру. Коли про картоплю говорилося, як про другий хліб, то про цукрові буряки, цукор — як про біле золото. А весна ж бо не за горами, і треба надихати буряководів на „нові трудові подвиги".

На це зборище явились найбільші совєтські режимники, очолювані П. Шелестом, і сам „прем'єр-міністер" Кальченко виголосив основну доповідь. Молов язиком „прем'єр-міністер" довго. Але він твердо й недвозначно називав речі своїми іменами.

Минулого року Україна зібрала в середньому по 240 центнерів цукрових буряків з гектара на площі близько 2 мільйони гектарів. Це дало державі, чи то пак Москві 5 800-000 тонн цукру. Такої кількости цукру Україна ще не виробляла. Але все одно цього мало! У Тернопільській області зібрали в середньому по 318 центнерів буряків з гектара. Винничина ж — одна з основних бурякосійних областей не тільки в Україні, а і в совєтській імперії — досягла в середньому 280 центнерів коренів з гектара. Тим часом у цій же Винницькій області колгосп „Дружба" Хмільницького району зібрав по 414 центнерів буряків з гектара. Оце цифра! За такі показники треба боротися! — захлинався „міністер". Лише не так, мовляв, як боролися господарства Миколаївської, Волинської та Полтавської областей, де не виконали пляну заготівлі цукрової сировини.

„Міністер" наполягав, щоб підганячі більше пильнували, як колгоспники використовують органічні та мінеральні добрива, картав та бештав їх, щоб не садили буряки зарідко, натискував, щоб наполегливо доглядали за посівами та завзято боролися з шкідниками рослин і передусім з довгоносиком.

А як селекціонери? — не міг заспокоїтися „міністер". Чому селекціонери повільно працюють над виведенням і впровадженням нових високоцукристих і врожайних буряків?! А конструктори та сільськогосподарські машинобудівельники! Чому вони приділяють мало уваги вдосконаленню та створенню нових машин для вирощування та збирання буряків? А цукроварні! Чому там безладдя з приманням сировини?!

Всі дістали! Нікого не минув „міністер" — вислужник Москви. Звичайно, вимагати і радити легше, ніж робити.

П. Панасенко

АТОМНИЙ СОНЕТ

Це буде безмірне
земне безгоміння,
Ні тіней, ні звуків.
Анатема — атом,
Що став для людини
і всесвіту катом,
Розірве й розбризка
останні проміння.

Важка, смоляниста
й пекуча, як тління,
Розпалена маґма
постане маґнатом,
І хтось захихоче
пискливим Пилатом
І рук не обмиє —
з чийого веління!..

А ти як? А ти як,
Моя Україно,
Що рвалася жити
і спраглю, і рвійно,
Як ти їх зустрінеш,
ці дні невеселі?!

Чи ти, наче пташка
із давньої казки
Із попелу зринеш
із Божої ласки,
Чи станеш оазою
в чорній пустелі?

МИКОЛА ЩЕРБАК

І. Савицька-Мусій

ВЕСНЯНИЙ КАПЕЛЮШОК

— Друже, чи ти жонатий? Чи знаєш, чи відчуваєш на власній шкурі оті забаганки і примхи жінки — саме тепер, коли надходить свіжа весна, і вся природа стоїть у зеленій обнові? Я бачу, — ти всміхаєшся, ти променієш, ти щасливий; значить, — ти вільний, неодружений, не спутаний нерозривними оковами. Не те, що я нещасний, вимучений докраю, виполосканий до цента, роззброєний вояк після важкої баталії. А було воно так:

— Мирончику, — каже до мене солодко жіночка (Мирончику, — коли чогось від мене потребує, справжнє моє ім'я — Старий), може б так пішли ми, обдивилися за якоюсь весняною обновочкою?

— Для кого? — питаю зразу.

— Та звісно, що для мене, — відказує моя мила. — Весна іде, нема чим голови накрити, а знаєш, без капелюха жінці до храму Божого іти не годиться, молитви спокійно відмовити не можна.

І зразу таки, вдаривши в побожну нуту, підвела на мене сині очі і розмолено глянула, мов на посвячений образ. Я зм'як, мов розтоплена свічка, і сказав: — „Добре!"

Пішли ми до великої крамниці Сімпсона, і зараз таки на сходах почалася перша рукопашна баталія. Я тягну дружину вниз, до „бейсменту", бо там дешевше, а вона за елевейтером роздивляється, на третій поверх мене пхає.

Виграла моя жіночка першу сутичку, і ось ми біля столиків із сотнею весняних капелюхів, що плигають метеликами з одної жіночої голівки на другу.

Сідаю, нещасний, на осамітнене крісло і паленію від сорому. Хоч би на лік мужчини, хоч би на показ. Я один-одинокий сиджу, мов на розпеченому вугіллі, а моя ясочка, мов ошаліла, від стола до стола бігає, приміряє, придивляється, сама до себе говорить:

— „Ось цей, рожевий, з темнішими смужечками, дуже гарний, відмолоджує мене на десять, п'ятнадцять років, і недорогий, всього двадцять долярів. Спереду мені до лиця, але ззаду — не бачу добре, світло темне і дзеркальце замале"...

Я й не зчувся, як напнула на мене жінка капелюшок, закружляла біля мене дзиґою і невдоволено похитала голівкою: — „Зависокий і нешикарний, от нема, як поглянути на модель, всі браки, мов на долоні, видно".

Ще я не оглянувся, як зашелепали біля мене штучні квіти, заграли веселкою кольори, і моя голова занурилася не то у кошику, не то у клюмбі весняних, квітучих фіялок.

— О, цей гарний, — радісно вигукнула дружина, — в ньому тобі до лиця! — і тицьнула мені перед носа карточку із написом „$29.95". Удар був болючий, поцілив у само серце. Третина моєї тижневої платні пішла, мов миляна банька.

І здавалося б, що щастя осягнуто повністю, без решти, але де там!

Ідемо, несемо коробку, а ясочка моя сумна і невесела.

— Що тобі, голубонько, — питаю, — чим журишся?

— Як же мені не сумувати, як подумаю, що капелюшок гарний, новенький а костюмик мій уже всі бачили, всі мене в ньому оглядали, своє відохкали і відахкали. Купи мені хутряну нагортку, щоб я нею старий костюм накрила, від злих очей і язиків сховалася, чесне твоє ім'я на поговір не виставляла.

Дружина закінчувала другу словесну баталію, як ми проходили повз хутряний відділ, на одвірку якого пишався приманливий заклик: „Великий весняний випродаж, все за половину ціни!"

На тендітній мінковій шкуринці, що звисала безладно на вішаку, теліпався маленький папірець із перекресленою ціною $1 200, справленою на $600.

— Бачиш? — відізвалася моя ясочка. — Сьогодні великий випродаж хутер. Ще вчора оця чудова нагортка коштувала $1 200, а вже сьогодні можеш її купити за половину ціни, заощадивши таким робом 600 долярів. Це справді виїмкова нагода, попросту щастя потрапити на таку оказію. А в тім, Софія і Леся вже виношують свої нагортки, а я лише мрію про таке щастя. Хіба я гірша за інших?

І знову підвелися на мене до болю сумні, блакитні очі, я зм'як, мов розтоплена свічка, підняв руки, і піддався.

І здавалось би, щастя осягнуто повністю, без решти, але де там! Ідемо, несемо легенькі, мов пірця, коробки, дружина сяє, а я сумний і невеселий. Іду, мов роззброєний вояк після важкої баталії, вимучений докраю, скривавлений, виполосканий до цента.

Іду і ледве на ногах держуся.

— Друже, чи ти жонатий? Чи знаєш, чи відчуваєш до болю солодкий погляд любих очей, чи танеш від нього, мов розтоплена свічка? Скажи! Признайся!

Українці керівниками канадійських банків

Торонто. — Банк Торонто-Домініон опублікував свій звіт за минулий рік. В Альберті банк має 54 філій — на дві більше від мин. року. В Едмонтоні він має 20 філій, а Келкарі 12. У Альберті п'ять українців є керівниками філій цього банку. Ось вони: Едмонтон — П. Козік, Емпрес — С. А. Богонос, Келгарі — Є. Бобровський, Вегревил — В. Гусьновський, Лойдминстер — П. С. Лудвік.

Увага! Шикаго й околиця! Увага!

В суботу, 20-го березня 1965 року

о год. 7-ій веч.
в залі ДОМУ УНСоюзу
при 1915 Вест 51-ша вул. — ШИКАГО (Полудне)

— відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Іллінойської Округи

До участи в цих зборах управнені і запрошені: Члени Управи Окр. Ком. Відділів УНС, Головні Урядники та Головні Радні, Делегати останньої Конвенції та Представники і Секретарі або їх заступники наступних Відділів:

22, 33, 35, 80, 100, 103, 106, 107, 111, 114, 125, 131, 136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 243, 252, 259, 301, 335, 379, 395, 399, 423, 425, 452, 472, 499.

В ПРОГРАМІ ЗБОРІВ:

1. Справоздання з діяльности Округи;
2. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії;
3. Передконвенційна Кампанія для розбудови УНС;
4. Звіт і доповідь обласного організатора УНСоюзу пана **Володимира ГІРНЯКА.**
5. Обговорення: а) Плян праці на чергову каденцію, б) Створення Секретарсько-Організаційного КУРСУ, в) Створення Стипендійного-Комітету.
6. Різне.

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ

ПАССЕЙК І ОКОЛИЦЯ!

70-ий ВІДДІЛ СУА

— влаштовує —

в неділю, 21-го березня 1965 р.

о годині 6-ій ввечорі
в залі Української Централі

СВЯТО ГЕРОЇНІ

присвячене збройному чинові жіноцтва у рядах УСС-ів
Святочну промову виголосить учасниця Визвольних Змагань
п-ні ГАННА ДМИТЕРКО-РАТИЧ.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

ІНСТИТУТ ШЕВЧЕНКОЗНАВСТВА

Вечір із Шевченковим словом

В програмі:
Юрій Лавріненко — Відкриття
Йосип Гірняк:
„Шевченкові заповіти (монтаж із творів поета)"

ВЕЧІР відбудеться в НЕДІЛЮ, 21-го БЕРЕЗНЯ 1965 р. о 6-ій год. веч. у великій залі Академії: 206 Вест 100 вул., Н.Й.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА в ЗДА
ФІЛОЛОГІЧНА СЕКЦІЯ

ШЕВЧЕНКІВСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

відбудеться в суботу, 20-го березня 1965 року в годині 6-ій вечером, у великій авдиторії Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця в Ню Йорку.

Програма: 1. Відкриття; 2. Проф. д-р Б. Романенчук: доповідь н. т. „До питання Шевченкового світогляду"; 3. Інж. О. Дучимінська: доповідь н. т. „Василь Доманицький — редаткор першого повного „Кобзаря"; 4. Проф. д-р В. Лев: доповідь н. т. „Шевченкіяна у виданнях Наукового Товариства ім. Шевченка". Вхід вільний!

УПРАВА НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА В ЗДА
Дирекція Філологічної Секції НТШ

РЕТРОСПЕКТИВНА ВИСТАВКА ТВОРІВ
(20-ЛІТНЬОГО ТВОРЧОГО ЕТАПУ: 1945-65)

ЮРІЯ СОЛОВІЯ

відкрита в залі Українського Літературно-Мистецького Клюбу, 149 — Друга авеню, Нью-Йорк, від 20 березня до 4 квітня 1965 р.

Виставка відкрита: в п'ятниці від 6 до 9 год веч.; в суботи від 1 до 7 год. веч.; в неділі від 12 до 7 год. веч.

УКРАЇНСЬКІ ДНІ В РИМІ

УКРАЇНСЬКА ПАНОРАМА В РИМІ



Старовинний грецький монастир Грота Феррата біля Риму, в якому живуть, моляться і працюють також українські монахи та до якого приїхав і в якому був тимчасово примістився кардинал Йосиф Сліпий безпосередньо після його звільнення з совєтської каторги та приїзду до Риму.

(Закінчення зі стор. 1-ої)

на в модерному триповерховому будинку на передмісті старовинного Риму, вона навчає і виховує у всеціло українському дусі понад сотню юнаків. Семінарію ведуть ОО. Селезіяни з о. д-ром Степаном Чмілем на чолі. Всіх учительських сил є тут 14. Навчання триває шість років — чотири роки клясичної гімназії і два роки ліцею. Найбільше учнів є з Англії, опісля з Німеччини, Франції та інших країн.

З американського континенту приймається учнів тільки за спеціяльним дозволом, що його може вистаратись місцевий Єпископ.

„Малі семінаристи" живуть справді повним життям: крім науки, впралюють різні роди спорту, організують виставки, мають хор, оркестру, проводять дозвілля у молодечих розвагах. Навряд, чи буває яка важливіша подія в Ватикані, щоб їх там не було, і навряд чи там має хто більше призни і сантименту, як та весела і прикладно вихована дітвора. Яке ж надійне українське тло становили вони для урочистостей інсталяції українського Кардинала!

Генеральна Курія ОО. Василіян

Коли згадані Велика й Мала Семінарії мають виховний характер і місію, то справжньою студійною „кузнею" в ділянці історії Української Церкви та Богословія є Генеральна Курія Чину Святого Василія Великого із своїм протоархимандритом о. д-ром Атанасієм Великим, богословом великого знання, такту і труду. Опрацьовувані ним „Записки ЧСВВ" і „Римські документи" мають велике історично документальне значення для розвитку Української Католицької Церкви та її „місця під сонцем". Отець Протоархимандрит Великий є Риму належать ще Генеральні Курії Сестер Василіянок та Сестер Служебниць, далі ОО. Студити, що для них придсекретарем Соборової Комісії для Східніх Церков, і більшість соборових документів у цих справах мають його підпис. Очевидно, що він є одним із Отців Собору з усіми правами. На тлі всіляких поголосок пророчистим видався нам випадок під час відомої авдієнції української делегації у Папи Павла УІ. Очікуючи на прихід Папи, приявні зайняли місця, при чому в першому ряді сиділи наші Владики: митрополит Максим Германюк з Канади, архиєпископ Іван Бучко, єпископи Ярослав Ґабро, Платон Корнеляк та ін. Кардинал Йосиф Сліпий ввійшов на залю і привітавшись з Владиками та відповівши на ентузіястичне привітання приявних, негайно запросив протоархимандрита о. д-ра Великого, щоб і він зайняв місце в першому ряді між Владиками.

У Генеральній Курії ЧСВВ працюють разом з Протоархимандритом як його консультори такі наші широковідомі душпастирі, проповідники й науковці, як о. П. Миськів, о. І. Патрило, о. М. Ваврик, о. Роґа, о. Химій та ін.

До української панорами бав недавно кардинал Сліпий величний будинок „Студіон" над Альбанським озером недалечко Риму, кілька українських братчиків у старовинному монастирі Грота Феррата та невелика місцева Українська Громада, що включає й такі постаті, як пані Коновалець та ін.

Увесь цей „Український Рим" не тільки брав активну участь в усіх урочистостях, зв'язаних з інсталяцією кардинала Йосифа Сліпого, але й глибоко її переживав, здаючи собі справу з її історичного значення.

(На цьому закінчуємо короткий опис вражень і спостережень з історичних „Українських Днів" у Римі. В чергових числах ще буде мова про враження і спостереження з Мюнхену, Берліну і Сарселю та, вкінці, загальні підсумки і висновки.)

Вислід Конкурсу на проєкт відзнаки та емблеми Товариства Українських Інженерів Америки

Комісія для виготовлення проєкту відзнаки та емблеми Т-ва при Головній Управі Т-ва Українських Інженерів Америки проголосила в серпні 1964 р. Конкурс на проєкт відзнаки та емблеми Т-ва.

На проголошений Конкурс до означеного реченця до 30. грудня 1964 р. надіслано 14 проєктів. Для розгляду надісланих проєктів покликано до життя Конкурсове жюрі, в складі проф. Петро Мегик, голова жюрі та інженери: Орест Гладкий, Олександер Климко, Аполінарій Осадца, Евстахій Ярош — члени.

Конкурсове жюрі в повищому складі на засіданні 16-го січня в домівці Т-ва в Ню Йорку, розглянуло надіслані проєкти відзнаки та емблеми Т-ва та винесло таке одноэгідне рішення:

Жюрі не знайшло проєкту, який заслуговував би на першу нагороду у висоті 100 дол.

Другу нагороду у висоті 50 дол. і почесну грамоту признано за проєкт, автором якого по відчиненні коверти виявився п. Григорій Котик з Балтімору, Мериленд.

Третю нагороду 25 дол. і почесну грамоту одержала панна Христина Зелінська з Філядельфії, Па.

Крім цього нагороджено почесною грамотою проєкт інж. Василя Рижевського з Маямі, Флорида.

Е. Ф.

СКЛИКАНА НАМИ НА ДЕНЬ 21-го ЛЮТОГО Ц.Р.

НАРАДА УКРАЇНЦІВ МІСТА НЮ ЙОРКУ

НЕ МОГЛА ВІДБУТИСЯ ІЗ ВІДОМИХ ПРИЧИН.

Щоб не допустити до повторення такого інциденту, ми вирішили влаштувати ту саму нараду за запрошеннями. Запрошення вислано людям різних політичних переконань і незалежно від того, як вони ставляться до проблеми зв'язків з Україною. Ціллю нарад є свобідна і культурна виміна думок.

Вона відбудеться в П'ЯТНИЦЮ, 19-го БЕРЕЗНЯ ц.р. о год. 7:30 веч. в Ню Йорку, у залі "Freedom House" при 20 W. 40th Street (другий поверх).

НА ПОРЯДКУ НАРАД ДОПОВІДІ:

ред. **РОМАН ІЛЬНИЦЬКИЙ** про „Звя'зки з Україною і їх значення для українського визвольного процесу";

ред. **ОСИП ЗІНКЕВИЧ** про „Ситуація в Україні".

Крім того будуть зреферовані і продискутовані становища УККА і КУК до зв'язків з Україною.

Після доповіді — дискусія.

Любов Абрамюк
Петро Байбак
Марта Богачевська Хом'як
Роман Борковський
Михайло Воскобійник
Ярослав Гайвас
Йосип Гірняк
Петро Голубенко
Всеволод Голубничий
Святослав Гординський
Всеволод Ісаїв
Григорій Костюк
Богдан Кравців
Юрій Лавріненко
Юрій Лопатинський
Леонід Лиман
Михайло Лисогір
Зіновій Лисько
Остап Олесницький
Іван Паливода
Андрій Пащук
Мирослав Прокоп
Микола Степаненко
Микола Шлемкевич
Богдан Цимбалістий
Евген Федоренко

Вступайте в члени УНСоюзу!

Зимовий равт Т-ва Українських Інженерів у Дітройті

Шостий з черги Равт Інженерів з презентацією дебютанток став уже традиційним у Дітройті, і Маланчин Вечір хору „Трембіта", й оба були й є найбільшими репрезентаційними карнаваловими імпрезами з обов'язковим вечірнім одягом.

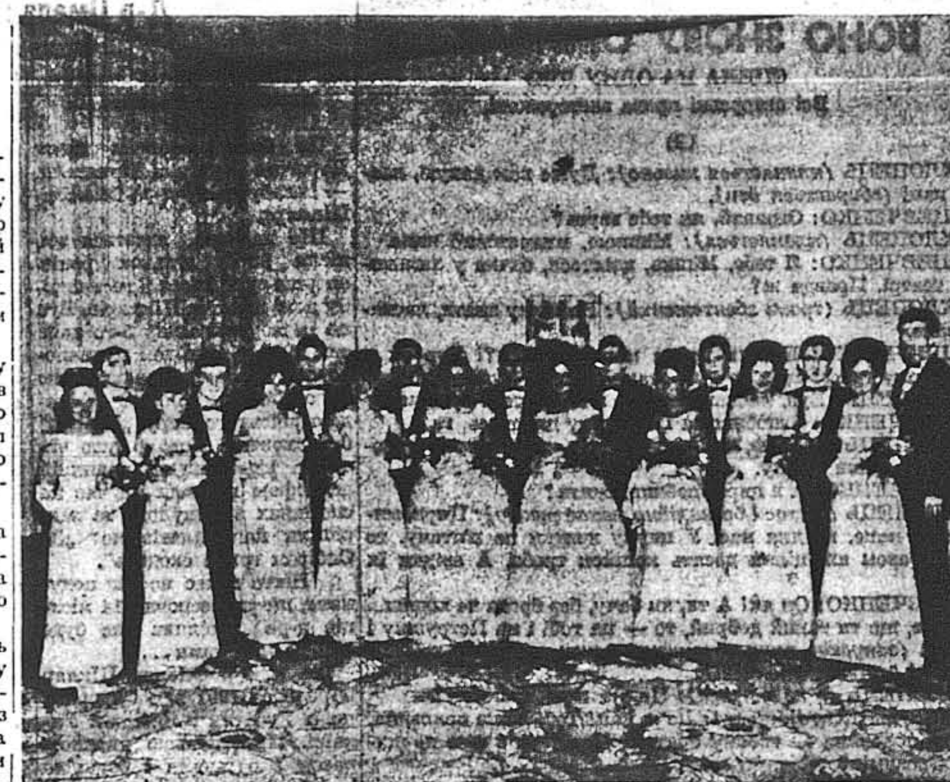
Равт відбувся в Будинку Американських Ветеранів, в його балевій залі 6-го лютого і зібрав 350 осіб. Оркестра Філ Коул знаменитою своєю грою стимулювала приємність танцю і настрою.

В годині 9:30 голова Т-ва Інженерів у Дітройті Ігор Козак привітав гостей, зокрема голову Централі Т-ва в Ню Йорку, інж. Е. Яроша.

В 10-ій годині відбулась презентація дебютанток, яку підготовила пані Надя Кунинська, дружина одного з інженерів-діячів. Вперше на цьогорічному Равті ввійшли дебютантки без партнерів, одна за одною, з букетами троянд, усміхнені, щасливі, привітані рясними оплесками гостей. Негайно після того, їхні партнери (всі вони студенти університетів або 12 кляси) уставились з боку до правого крила дебютанток. Голова Т-ва, інж. І. Козак, привітав дебютанток, нагадуючи їм вагу цього моменту в їх особистому і громадському значенні.

Після цього відбулась презентація. Представляв молодих пань та їхніх батьків, інж. М. Кунинський і при кожній дебютантці згадував її асистента, який з'являвся біля неї і вже серед оплесків публіки разом відходили на її давнє місце.

Представлені такі дебютантки і їх (у дужках) партнери (гл. фото — зліва доправа): Мотря Кравс (Ярослав Кошів), Христина Терлецька (Володимир Бірко), Таня Цепенда (Олег Хміль), Віра Гладчук з Віндзору (Ігор Тоґан), Адріяна Скаб з Віндзору (Андрій Лободоцький), Марта Скаб з Віндзору (Володимир Зубрицький), Світлана Бенеш з Торонта (Ярослав Грушкевич), Ляриса Сена (Мирон Ростковнч) і Леся Ласка (Олег Лебедович).



Дебютантки на Равті Т-ва Українських Інженерів в Дітройті зі своїми партнерами.

Після покінчення презентації інж. М. Кунинський заповів два вальси дебютанток: один з власним батьком і другий з асистентом. Після того всі гості бавились і танцювали.

Чистий прибуток пішов на Стипендійний Фонд.

МАЛАНЧИН ВЕЧІР МІШАНОГО ХОРУ „ТРЕМБІТА"

Це була друга найбільш репрезентаційна подія дітройтського карнавалу (хоч перша за хронологією, бо відбулась 16 січня ц. р.). Це традиційна Маланка, що її кожного року, теж шостий раз, влаштував хор „Трембіта". Взяло в ній участь 450 осіб у великій, прекрасній залі Вірменського Культурного Центру.

В програмі був виступ Е. Козака, який о год. 12 виголосив спеціяльно написані мудрування Грицька Зазулі.

Господарем вечора був цьогорічний голова „Трембіти" п. Вол. Дигдало, а ролю аранжера сповняв був. голова, інж. Б. Сторожук. Гучно вітали всіх Маланок і Василів.

Проголосили зі сцени льотерію за номерами, вписаними на котильйонах (їх діставали мужчини від пань, а троянди — навпаки).

Оркестра „Зоря", в силі 8 осіб, грала до танцю, а для тих, що воліли сидіти при столиках і пити імпортоване вино — для настрою і також до акомпаніяменту солістці, пані Галині Кравченко, що обдаровувала гостей чудовими танґами. Дуже добре бавились і гостей бавили члени „Трембіти", що не тільки гарно співати вміють.

Частинний дохід з „Маланки" призначений на Катедру Українознавства.

В. Н-вич.

ВАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їй кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

КАРПАТСЬКИЙ СОЮЗ В НЮ ЙОРКУ

— влаштовує —

в неділю, 21-го березня 1965 р.

о год. 3:30 по пол.
у великій залі Українського Інституту Америки
при 2 Іст 79-та вулиця в Ню Йорку

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ

в рямках
26-их РОКОВИН ПРОГОЛОШЕННЯ САМОСТІЙНОСТИ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ
— для відзначення —
90-ої РІЧНИЦІ НАРОДЖЕННЯ
Першого Президента Карпатської України

о. д-ра Августина ВОЛОШИНА

ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТИ ЗАПРОШУЄ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО

УПРАВА КАРПАТСЬКОГО СОЮЗУ.

УВАГА! УВАГА!

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ И ОКОЛИЦЯ!

В неділю, 4-го квітня 1965 р.

о год. 1-ій по пол.
в залі Українського Спортового Осередку „Тризуб"
при 4930 Н. Брод вул.

— відбудуться —

СВЯТОЧНІ ЗБОРИ
Відділів УНСоюзу Філядельфійської Округи

До участи в тих зборах запрошується всіх відділових урядників, конвенційних делеґатів та представників наступних Відділів УНСоюзу: 45, 48, 62, 83, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 163, 166, 173, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 388, 397, 422, 424, 430, 479.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Обговорення передконвенційної кампанії для розбудови УНСоюзу.
2. Розподіл на відділи квоти призначеної на округу на 1965 рік.
3. Святочне вручення почесних медаль і плякат для заслужених Відділових Урядників.

У Зборах візьмуть участь:

Д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ — головний секретар УНСоюзу;
д-р ВОЛОДИМИР ГАЛАН — голова Контр. Комісії УНС;
ОЛЕНА ШТОГРИН — головна Радна УНСоюзу;
ІВАН ОДЕЖИНСЬКИЙ — головний радний УНСоюзу, головний чемпіон УНС.

Нехай не буде ні одного Відділу, щоби не вислав представника на ці Збори.

По зборах відбудеться СПІЛЬНА ПЕРЕКУСКА.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Степан ГАВРИШ, голова
Петро ТАРНАВСЬКИЙ, секретар

✝

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 2-го січня 1965 р. в Кальцаді, біля Буенос- Айрес, Арґентина, після важкої і довгої недуги, відійшла у Вічність

НАША НАЙДОРОЖЧА ДРУЖИНА, МАТИ І БАБУСЯ

бл. п.
П. Емілія з Крушельницьких СТЕРНЮКОВА

проживши 89 літ.

ІВАН — муж
Д-р БОГДАН — син
КАТРЯ КАРАНОВИЧ — донька
НАТАЛІЯ — НЕВІСТКА
МАРТА, НАТАЛІЯ, ІГОР — внуки
РОДИНА в ЗДА
РОДИНА в Відні, Австрія
РОДИНА в Краю.

✝

Оцим ділюся сумною вісткою, що мій СТРИЙКО

Проф. ІВАН СМОЛИНСЬКИЙ

помер 30-го січня цього року в Станиславові.

Братанок Лев СМОЛИНСЬКИЙ.

В Українській Православній Церкві Всіх Святих
206 Схід 11-та вулиця в Ню Йорку
В НЕДІЛЮ 21-го БЕРЕЗНЯ ц.р.

— відбудеться —

Молитовне Поминання в Службі Божій

і відправлена буде

ПАНАХИДА

за спокій душі світлої пам'яті

ред. Геннадія КОТОРОВИЧА

визначного журналіста, щирого українського патріота і людини доброго серця.
Спочив 30-го листопада 1964 р. в Мюнхені.

ПРИЯТЕЛІ І ЗНАЙОМІ ПОКІЙНОГО.

В шосту річницю смерти

НАШОГО НАЙДОРОЖЧОГО МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п. Стефана БРОДИКА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в П'ЯТНИЦЮ, 19-го БЕРЕЗНЯ, 1965 року
в годині 9:00 ранку
в Українській Католицькій Церкві Святого Духа при North 5th Street, в Брукляні, Н.Й.

Приятелів та знайомих запрошує родина.

АННА — дружина
ОЛЬГА — донька
ІВАН — зять
МАРТА і НАТАЛКА — внучки.

Замість квітів на могилу

бл. п. інж. Василя Рижевського

15.00 долярів на Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА складають Мирослава і д-р Юрій ТЕРШАКІВЦІ.

Ольга Мак

ВОНО ЗНОВУ ОЖИВАЄ

СЦЕНА НА ОДНУ ДІЮ

Всі авторські права застережені.

(2)

ХЛОПЕЦЬ *(кланяється низько)*: Дуже вам дякую, ласкава пані *(збирається йти)*.

ШЕВЧЕНКО: Стривай, як тебе звуть?

ХЛОПЕЦЬ *(кланяється)*: Мішкою, милостивий пане.

ШЕВЧЕНКО: Я тебе, Мішка, здається, бачив у ляльковому театрі. Правда ж?

ХЛОПЕЦЬ *(трохи збентежений)*: Не можу знати, ласкавий пане.

ШЕВЧЕНКО: Ну, як це не можеш знати?! Був ти в ляльковому театрі ще з другим отаким малим пуцьверінком?

ХЛОПЕЦЬ: Був, ласкавий пане, з молодшим братом.

ШЕВЧЕНКО: І любиш на Петрушку дивитись, га?

ХЛОПЕЦЬ: Люблю, паночку. Тільки часу не маю і грошей. Рідко коли ходжу.

ШЕВЧЕНКО: А в цирк любиш ходити?

ХЛОПЕЦЬ *(зідхає і безнадійно махає рукою)*: Цирк, милостивий пане, не для нас. У цирку квитки по п'ятаку, то нам з братом аж цілих десять копійок треба. А звідки їх візьмеш?

ШЕВЧЕНКО: Он як! А ти, як бачу, без брата не ходиш... Ну, за те, що ти такий добрий, то — на тобі і на Петрушку і на цирк *(запускає руку в кишеню свити, вигрібає звідтам усі гроші й віддає хлопцеві)*.

ХЛОПЕЦЬ *(з недовір'ям)*: Це все мені, паночку?

ШЕВЧЕНКО *(сміється)*: Де ж пак! Тобі лише половина, а друга половина — твоєму братові. Поділися з ним по-щирості. Зрозумів?

ХЛОПЕЦЬ *(не тямлячись од утіхи)*: Дуже вам вдячні, милостивий пане! Я поділюся з братом по-Божому, навіть дам йому більше як половину *(кланяється низько й обертається, щоб іти)*.

ШЕВЧЕНКО *(запускаючи руку в другу кишеню)*: Стривай! То буде на квитки, а це — на горіхи *(дає ще якісь дрібняки)*.

ХЛОПЕЦЬ *(злякавшись, коли його Шевченко завернув, тепер поспішно хапає гроші)*: Даремно турбуєтеся, ласкавий пане, ми й тим вдоволені.

(ТАРНОВСЬКА знизує плечима і відвертається, льокай схрестивши руки на грудях, дивиться на Шевченка іронічно й усміхається.)

ШЕВЧЕНКО *(сміється)*: „Ми"! Хто ж це такі — „ви"?

ХЛОПЕЦЬ *(вже осмілений, з дозою певного зухвальства починає повчати Шевченка)*: „Ми" — це я. Але по формі виховані люди мусять казати „ми". *(Шевченко регоче)*. Бажаємо вам доброго здоров'ячка і ще раз дякуємо *(кланяється зосібна до оберненої плечима Тарновської, Шевченкові й простує до дверей)*.

ШЕВЧЕНКО *(не перестаючи сміятися, шукає далі по інших кишенях)*: Почекай, Мішка, почекай! Ось я іще знайшов!.. *(Витягає з нагрудної кишені ґудзика. Розчаровано)*: Е-е, я думав, що це — гроші, а воно — ґудзик. Вибачай, малий, більше не маю.

ХЛОПЕЦЬ *(також розчаровано)*: Даремно турбуєтеся, ласкавий пане.

(Шевченко регоче. Хлопець знову кланяється спині Тарновської, Шевченкові й зопалу — льокаєві. Але на півуклоні опам'ятовується й показує льокаєві язика. Льокай, користаючи з моменту, коли ні Шевченко, ні Тарновська не дивляться в його бік, дає Мішці копняка нижче спини, а тоді шанобливо відчиняє перед ним двері. Потім замикає і в смиренній позі стає біля одвірка.)

Ольга Мак

ПЛУГАТИР
(Другу Гр. Карпенко.)

Із Яр-Гарасима лугами
По вічні бити долобі,
Меж великодніми стогами
Я нашу радість ніс тобі.
Та мій любимий, мій єдиний,
Мій незабутній милий друг,
Не повезло. Лихогодинний,
Я угодив під чортів круг,
І опинився на чужині
Не у сосі й не в бороні.
Загруз волом у бережині
Один в далекі стороні.
Але й за синім океаном
Руці не зрадив автомат.
Я окопавсь на кручі станом
В руді хатиниці з казематі.
Безбожно ріжусь з стукачами
За вічні істини ясні.
Грішу, вистрочую ночами
Святі Будильниці-Пісні.
І ти держись багнетом в русі.
Мій синьоокий вірний Гриць,
Нащадок Книжниці-Марусі,
Цариці-зірки всіх цариць.
Не як попугу-комисара
Із шовкопрядом костяним,
Тебе, плугатиря-хазара,
Озброю Словом огняним.
Ти присягнеш перед Богдою
І будь за щит тобі Творець.
В нерівний бій із Саквалдою
Зі Словом підеш як борець.
І не соромся, мов дитина,
Що ти волгар-космополіт,
Уже настала та година,
Яку ми ждали тищу літ.
Вона стоїть стіна-стіною,
В семи морях її права.
Іди ж, мій друже, йди за мною
Московська яма: трип-трава
Під Словом істини святої
Не устоїть порочний світ.
Як сіяч ниви золотої,
З край-світу шлю тобі привіт!

21.IX.1964 р. **Ілья Фоменко.**

ЧУРАЇВНА
(Присв. Марусі Цяцьці)

Непереборена цариця
Думок народних огняних,
Забута чудо-майстериця
Пісень-безсмерток чарівних.
Обійдену невдячним миром,
Лілею ніжну степову
Пересадю своїм кумиром
В столицю нашу світову.
Там буде бавити раїни
Квітами цілий Ротердам.
Її я серце України
На віки-вічні передам.

Володимирська 5.XI.1940 р.
Ілья Фоменко.

MR. FOMENKO
7332 Marie-Victorin
Montreal-Brossard, P. Que.
CANADA
(Огол.)

НА ВЕЛИКДЕНЬ

НАЙКРАЩЕ
НАЙЛЕГШЕ
НАЙПЕВНІШЕ
НАЙСКОРІШЕ



ПРИВІТАТИ СВОЇХ
РІДНИХ ДРУЗІВ І ЗНАЙОМИХ
СВЯТОЧНИМ ПОБАЖАННЯМ
У "СВОБОДІ,,

Вийшов друком
новий літературний твір відомого автора
Миколи ПОНЕДІЛКА
„ГОВОРИТЬ ЛИШЕ ПОЛЕ..."
(Збірка нарисів, новель і оповідань)
Літературний редактор: В. ДАВИДЕНКО.
Суперобкладинка й ілюстрації: ГАЛИНИ МАЗЕПИ.
Сторін — 320.
ЦІНА КНИЖКИ: брошурована $4.00
тверда полот. оправа $5.00
Замовляти можна:
SVOBODA
83 Grand Street — Jersey City 3, N.J.

Д-р Омелян Шкляр

(Посмертна згадка)

За Сибіром сонце сходить,
хлопці ,гей ставайте...

Це була улюблена пісня Дорогого Друга й Приятеля, — незабутнього д-ра Омеляна Шкляра.

Ще недавно здається ми, після 20-ти кількох років, вперше зустрілися в гостинному домі панства Шклярів. Був це незабутній вечір 5-го жовтня 1963 р. Заходом музичного світу Торонта влаштовано самостійний концерт філядельфійського хору „Кобзар" 6-го жовтня. Доволі було часу на відвідини. В родинній атмосфері провели ми час на споминах з минулого та закріпили його платівкою: „За Сибіром сонце сходить".

Ніхто з нас не міг подумати, що за несповна 14 місяців д-ра Омеляна не буде більше між нами...

Бл. п. д-р Омелян Шкляр народився 1901 р. в Сидорові, повіт Гусятин в Західній Україні. П,ятилітньою дитиною разом з батьками і родиною переїхав з Поділля на Покуття на хутір Березину над Дністром в Товмацький повіт.

По закінченні нар. школи вписався до української гімназії в Городенці. В 1918 році як учень 6-ої гімназійної на вістку, що українське військо мусіло залишити Львів, зголосився з товаришами до служби на фронт. Виїхав з Городенки до Коломиї, де дістав приділ до 7-ї сотні 3-го куреня 24 п. п. ім. гет. Петра Дорошенка і виїхав на фронт.

По повороті додому перейшов до Станиславівської гімназії, де скінчив 7-му і 8-му кляси та весною 1921 року склав іспит зрілости. Восени того ж року записався на медицину в українському таємному університеті, а пізніше виїхав на студії до Відня, де 1928 р. склав останні іспити та одержав диплом д-ра медицини. Після повороту з Австрії до Зах. України мусів нострифікувати, щоб дістати вдруге титул доктора медицини і можливість працювати на рідній землі. Нострифікацію відбув в Познані 1929 р. і зараз після цього відкрив канцелярію у Вишнівчику на Поділлі.

Як лікар і людина доброго серця здобув собі в короткому часі признання та пошану не тільки від своїх пацієнтів, але від загалу громадянства.

Так як свою працю у вільний час любив товариство.

Любив , культурний гумор, радість життя та вмів себе вдержати на відповідному рівні. Зате любили його друзі й знайомі.

Крім своїх лікарських обов'язків включався в суспільно громадську роботу, защо не



Д-р Омелян Шкляр

оминула його пацифікація польської поліції пам'ятного 1930 року.

В 1935 р. Омелян одружився з п. Олею Лукасевич. З вибухом 2-ої світової війни виїхав з дружиною і донею на еміграцію, де стрінув його болючий удар, — смерть улюбленої дитини, а відтак всі дальші страхіття війни.

Працював в Австрії і Баварії, а в 1948 р. з дружиною і двома синками прибув до Канади, щоб відбути третій раз нострифікацію та лікарську практику. В 1955 р. відкрив власну лікарську ординацію при 1334 Кінґ вул. захід у Торонті.

Працював невпинно і безперервно на стійці; нікому з хворих не відмавляв лікарської допомоги навіть вночі, не зважаючи на болі свойого серця. „Воно мене поболює інколи 10 разів на день", згадував в останньому листі. А 31 грудня 1964-го року при праці, в лікарській ординації перестало бити навсе.

Тлінні останки Покійного похоронено з Каплиці Кардинала і церкви св. Миколая 4. січня 1965 р. на цвинтарі Проспект.

Покійний був активним членом Управи Відділу УЛТ і Укр. Лікарського Товариства Північної Америки і з рамени цього останнього прощав над могилою Покійного глова.

Хоч бл. п. д-р Омелянові не довелось докінчити багатьох плянів, а передовсім випровадити на зрілих і корисних громадян своїх синів, — Ярослава і Зенона, але ми віримо, що Його Дружина при Божій допомозі довершить почате діло.

Спи спокійно, Дорогий Друже Омеляне, і чужа гостинна земля нехай буде Тобі легкою.

Ів. Жилавий

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Півстоліття Української Щадниці — Клівленд

На весні 1915 р. українці Клівленду, Огайо, збудували фінансову установу, Українську Щадницю, з метою допомогти місцевим українцям у купуванні власних хат. Сім осіб із сімох різних професій — священик, правник, забезпеченевий аґент, торговець залізним крамом, кравець, купець і будівельний контрактор — створили перший комітет установи, що урядувала раз у тижні в залі церкви св. Петра й Павла. 7 липня 1915 року здобуто офіційний „чартер", 20 липня занотовано перший грошовий вклад — і. зараз же першу позику.

12 жовтня 1915 був 91 уділовець Української Щадниці („Юкрейнієн Сейвінґс Кампані"). Тими датами українська громада Клівленду замкнула кам'яну добу своєї історії, в якій наші люди зберегали свої ощадності в „сейфах" довколичних..., таверн.

27 січня 1965 у великій балевій залі репрезентаційного готелю „Картер" у Клівленді відбулися Ювілейні Загальні Збори цієї нашої фінансової Установи, що тепер називається „Ди Парма Сейвінґс Кампані" і працює в трьох бюрах: головнім, на Пармі (5839 Рідж Ровд), українським бюром на „савтсайд"-і (2190 Професор Евеню) і філією в Норт Рослтоні (6465 Рослтон Ровд).

Понад 250 із усіх 300 уділовців, та представники американської й української преси зайняли місця за столами на залі, а 12 директорів засіли за почесним довгим столом на підвищенні. о. Степан Ганкевич провів молитву, учасники спожили смачну вечерю.

Президент Української Щадниці — адв. Іван Тарнавський, та її секретар — д-р Михайло Тимків здавали звіт із пройденого 50-тирічного стану установи, що з 63.000 у 1915 р. розрослася до 25 мільйонів у 1965 р., обслуговуючи клієнтелю з 15.000 осіб.

Тези звітодавців ілюстрував великий графікон на стіні.

Час фінансово-господарської депресії в світі позначений обниженям майна Щадниці на 320.000 (з 700.000 дол. у році 1930 — до дол. 380.000 у р. 1935). Зате внаслідок громадських сварів рр. 1922-26 втрачено аж 720.000 дол. (з 1,200.000 дол. — до 480.000 дол.). Хто має очі — хай бачить, хто має вуха — хай слухає: навіть найбільші всесвітні катастрофи можуть накоїти нам всього половину тієї шкоди, що нам її роблять наші горезвісні крамоли — від Мудрого Ярослава починаючи й на сиро-мудрих сучасниках наших днів кінчаючи...

Зворушливий був момент декорування семи первісних уділовців. В золотий ювілей Щадниці й такий же золотий ювілей своєї вірности для неї всі вони — Йосип Ґбур, Василь Яцишин, Юрко Коцішевський, Михайло Пелех, Василь Волянський, Юрко Ковальчик, Григорій Кисіль, та Іван Кухта — одержали пропам'ятні золоті годинники.

Ділово, гладко пройшли Ювілейні Загальні Збори Української Щадниці, що лишилася вірною ідеї перших уділовців: не великі зиски — але служіння громаді!...

Сприяння громадським починанням, та дотеперішні щедрі пожертви цієї інституції на потреби місцевої вужчої й загальної української громади правлять за живий доказ, що наша Щадниця держить визначений пів-століття тому курс.

О. Гайський

Дещо про працю Т-ва „Самопоміч" в Шикаґо

Кінчається календарний рік і управи організацій готуються до звітів, щоб перед загальними зборами показати, що доброго вони зробили за минулий рік. Це робить і Об'єднання українців в Америці „Самопоміч", Відділ в Шикаґо. Ціль його не є заробіткова, тільки харитативна: робити добре діло своєму ближньому. І ось тепер з нагоди Різдва хочемо переглянути діяльність „Самопомочі".

В 1964 р. ці дари „брат-братові" нашої „Самопомочі" дуже обмежились. Залишенцям, то є старим, немічним, вдовам і сиротам в Европі, Шикаґівська „Самопоміч" вислала лише 140.90 дол., різним культурно-освітнім та добродійним установам, також майже виключно в Европі, уділено $365., а окремим місцевим потребуючим особам видано $255. Всю Зеленосвяточну збірку розділено і вислано: Укр. Саніт. Харитативній Службі (колиш. Укр. Черв. Хресту) в Мюнхені $250.00 та Укр. Центральному Допомоговому Об'єднанню в Зальцбурзі $183.50.

На жаль, занадто скромний виказ цих дарів, що їх уділила „Самопоміч", збираючи ті лепти від свого членства та від людей доброї волі. Поінформувались ми, чим пояснити цю „скромність" і довідались про прикру правду, що сума поступлень тих дрібних членських вкладок („кводра" на місяць) в цьому році, в порівнанні до минулого за той же самий календарний період, упала на 800.00 долярів, хоч число членів в Т-ві не змінилось і є їх понад 1800 осіб. Тож прикро констатувати, як то багато членів збайдужіло у виконанні свого найлегшого обов'язку заплатити того „кводра". Може оці слова заговорять теплим словом до сердець людських, і вони вирівняють ті залеглості, щоб мати спокійне почуття.

Щоб повніще поінформувати читачів про діяльність шикаґівської „Самопомочі", згадаємо коротко ще й про її культурно освітню чинність за минулий рік 1964 рік. До цієї ділянки належать цікаві публічні доповіді, влаштовані з рамени Т-ва . Доповіді були такі: „Нова концепція українства в Америці", яку виголосив редак. Р. Ільницький, „Враження з подорожі по Україні", — виголосили панство Филип і Анна Васильовські, „Враження з подорожі по Гаваях" — д-р А. Хрептовський і „Спортова Олімпіяда в Токіо" — д-р Войтович. Крім того відбувалася „Жива газета Самопомочі" з різноманітними темами, а саме: „Вражіння з подорожі по Европі (Пластове Джемборі в Греції)" ,д-р В. Помірко, „Українська справа в очах Ростова і товаришів" — д-р Іл. Мула, „Огляд міжнародніх подій" — ред. Юр. Степовий, „Сьогоднішня Польща" — М. Гарасовська-Дачишин, „Смертність дітей колись й тепер" — д-р О. Шандра, „Майбутнє центрально - східньої Европи" — д-р Іл. Мула, „Враження з подорожі по Мексіко" — інж. Ів. Сарвадій, „Огляд політичних подій" — ред. Л. Рихтицький і „Сатира й гумор" — Гриць Мотика.

Незвичайно рухливою й діяльною була новостворена секція „Емеритів" при „Самопомочі". Її члени щомісяця сходились на товариську гутірку з чайком, а другий раз також щомісяця — на ширші ділові наради, на яких обмірковувались різні актуальні проблеми. Управа секції здобула в деяких громадських організацій право для емеритів на знижку ціни вступного на різні імпрези, а також знижку оплати за лікарську допомогу та за медикаменти в кількох аптеках. Кілька членів секції працюють безінтересовно в Українському Національному Музеї.

При „Самопомочі" існує ще секція „Клюб Львовян", про діяльність якого були дописи в „Свободі".

Ось, в загальних рисах біланс праці шикаґівської „Самопомочі" з її автономними секціями за минулий рік.

Відділові „Самопомочі" в Шикаґо вінщуємо і бажаємо дальших успіхів у її харитативній діяльності.

Антін Кущинський

Загальні збори осередку СУМА в Йонґставні, Огайо

Місцевий Осередок СУМА ім. пол. Євгена Коновальця в Йонґставні відбув свої звичайні загальні збори 14-го лютого 1965 р.

Голова Осередку Теодор Свердан відкрив річні збори молитвою „Боже Великий", і попросив членство вшанувати однохвилинною мовчанкою бл. п. Миколу Чепака і Евдокію Макух.

М. Чепак був провідником Юнаків.

Збори вибрали президію в складі: Микола Леник — голова, Казимир Бульван — заступник голови, Степан Василевич — секретар призидії.

На збори прибув член Головної Управи СУМА — Теофіль Цішкевич.

Про діяльність Осередку СУМА ім. пол. Е. Коновальця звітували всі референти за звітний 1964 рік. Виявилося, що праця йшла задовільно.

Згідно із звітами стан членства такий: 71 старший сумівець, 58 членів юнацтва, разом 129 членів.

Скарбник осередку ствердив, що вся ощадність льокується у своїй кредитівці „Тризуб".

Після звітів уступаючої управи, промовляв член Головної Управи СУМА — Т. Цішкевич, передав привіт для Осередку від ГУ СУМА, та дав признання за позитивну працю і звернув увагу, щоб більше присвятити уваги над вихованням юнацтва.

Після дискусії над звітами, збори уділили абсолюторію уступаючій управі.

Вибрано нову управу Осередку СУМА на діловий рік в складі: Степан Василевич — голова, Григорій Луць — заступник, Дмитро Затварницький — секретар. Теодор Свердан — організаційний, Микола Леник — булавний, Еміль Гнатів — фінансовий референт, Дмитро Затварницький — культ.-осв., Микола Іванюк — бібліотекар і кольпортер.

До Контрольної Комісії увійшли: Микола Маркевич — голова, Григорій Луць і Микола Панкевич — члени.

До Товариського Суду вибрані: Казимир Бульван — голова, Іван Мацейко і Микола Іванюк — члени.

Після вибору нової управи Осередку, слідували внески й побажання і збори закінчено відспіванням пісні „Не пора".

Культ.-освітній референт
Д. З.

Історичне оповідання
У ГОСТЯХ ДОБРЕ, ДОМА ЛІПШЕ
Ціна — 85 ¢
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
JERSEY CITY, N. J. 07303

Праця
• HELP WANTED MALE •

MECHANIC FOR DIESEL MOTORS
ДОСВІД ПРИ АВТОБУСАХ
Постійна праця. Добра платня і бенефіти. Присні умовини.
ГОЛОСИТИСЬ:
WALTER'S TRANSIT
32-03 Vernon Blvd.,
LONG ISLAND CITY, N.Y.
TEL.: YE 2-2300

VENDING MECHANIC
Experienced on repair of soft drink machine. Good pay, steady nice working conditions.
Call all week for appointment.
PEPSI—COLA
914 OWens 9-4700

AUTO AND TRUCK SPRING BLACKSMITH
1-шокляєні
Голоситись повинні тільки досвідчені. Постійна праця — добра платня. Мусять розуміти по-англійськи.
Jamaica Auto Spring Inc.
104—15 Merrick Road
Jamaica, L. I. JA 6-6070

DESIGNERS — GRAFTSMEN
extending non-defense mfg. has permanent openings for conscien. cious individuals with some experience in
Machine design — Structures — Electrical plant facilities
We offer
Job security
Professional satisfaction
Salary open. Send resume to
CHIEF ENGINEER
COLUMBIA CABLE & ELECTR. CORP.
Corner Euclid and Atlantic Aves., Brooklyn, N. Y.

Real Estate

74 акри землі, ½ милі фронту, басейн, 20 родин. бонґала, високо в горах, 10 хв. від Союзівки. Ціна — $20.000.
14-кімнатний дім, 3 акри землі, 600 стіп фронту до гайвею, 5 хвилин від Ellenville, — $11.500.
Stephan OLESSIW
P. O. Box 348 Kerhonkson, N.Y.
Tel.: 7692

EXCEPTIONAL OPPORTUNIY
Established Resort Hotel. Sullivan County (near Monticello), 33 Rms. Dining Rm. Casino Kitchen, all fully equipped. Also inc. new modern 4 Rm year-round split-level with garage + 3 Bungalows. Land covers both sides of new Highway. Must sacrifice due to other interest. Sacrifice $24.000. Call 212 Te 7-9635 (anytime).

CRESTWOOD
Senior Citizens
VILLAGE
Можете собі тепер позволити на найліпше помешкання по переході на емеритуру.
3 і 4 КІМНАТНІ ДОМИ
Повна ціна $8,479
Зараз до зайняття.
Кошти одержання менше як $50 місячно. По безплатну брошуру пишіть:
Dept. N. S.
Box 166, WHITING, N. J.

Opportunity Business

MEAT MARKET COMPLETE
Bologna Kitchen, добре просперуючи бизнес, доб. місце. Ідеаль. для 2 або 3 мужчин. Ціна на скору продаж. Треба оглянути, щоб оцінити. Спішіть! Телеф. власника: **516 OR 6-3650.** По 6-ій год. веч.: **516 FL 2-5411.**



НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ



ПЕРЕКОНАЙТЕСЬ САМІ І ЗАЖИЙТЕ ЩЕ СЬОГОДНІ
ЗІЛЛЯ
під назвою
J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND # 6,
а вже завтра почуєтесь ліпше. Якщо не будете задоволені протягом 48 годин, зверніть пачку, а гроші будуть Вам сейчас повернені.
Терплячі на симптоми, як кваси жолудка, запір, нестравність, гази, відбивання, завороти голови, біль у крижах і інші недомагання НЕ ЧЕКАЙТЕ, а спробуйте зараз!
Ціна одної пачки $10.00, а якщо хочете для свого приятеля, тоді дві пачки тільки — $15.00. Пишіть зараз долучуючи чек або Моней Ордер на адресу:
THE MILLER CO., INC.
Dpt. 41
790 Broad Street Newark, N.J.

Barka Company
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550, New York City
ПРИБОРИ ДО ПИСАННЯ ПИСАНОК (Кіт): комплет їдомих фарб, кістка (писальце), віск, і і., а також точні пояснення, — все за 3.50 дол.

Різне

Українське Висилкове Бюро
Roman Parcel Service
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430 — висилає —
НАДАЛІ ПАЧКИ З ОДЯГОМ І ХАРЧЕВІ. Рівнож авта, холодільники, телевізори, машини до прання і шиття і т. д.
Урядові години: від 8:30-7 веч. Субота до 6-ої веч., в неділі від 10-3 по пол.

Збори Відділів Українського Народного Союзу

СЕРЕДА, 17-го БЕРЕЗНЯ, 1965 р.:

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н.Дж. — Місячні збори Т-ва Клюб Поступовий, Відд. 70, о год. 7-ій веч. в УНДомі при 96 Fleet St. На минулих зборах уряд перевибрано той самий, що був мин. року, а саме: І. Патуляк — предсідник, П. Костик — секретар і касир. Контрольори: Д. Мадай, С. Костів. На річних зборах вирішено, що кожний член Відділу має придбати в 1965 році бодай одного нового члена. — П. Костик, секр.

ЧИ ВИ МАЄТЕ КРЕВНИХ АБО ПРИЯТЕЛІВ В СССР? ЧИ ВИСИЛАЄТЕ ЇМ ДАРУНКИ?
Якщо так, Ви повинні знати більше про нашу фірму. Маємо найповнішу обслугу висилки дарунків до СССР — більшу, як яканебудь інша фірма. Наша обслуга скора і відповідальна, а наші ціни найнижчі. Наші товари найкращої якости. Маємо тисячі задоволених клієнтів в цілому світі і хотіли б обслужити також Вас. Прошу писати за нашими даровими каталогами тепер.
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
NEW YORK, N. Y. 10010

• FUNERAL DIRECTORS •

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
NEWARK, N. J.
IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура.
Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

ТАРЗАН, ч. 5402. Могутній б'є Тарзана!



— Ваші люди мусять бути поневолені цим ягодовим соком! — вигукнув Тарзан. — Це є немов лік!

Нагло розгніваний він рушив вперед, щоб вдарити короля...

Але тубілець відбив удар із такою відбивною силою, що мавполюд впав на землю!